ΣΤΑΣΙΣ Α’

Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τή Θεοτόκω τό Χαίρε (γ’) καί σύν τή ασωμάτω φωνή, σωματούμενόν σε θεωρών Κύριε, εξίστατο καί ίστατο, κραυγάζων πρός αυτήν τοιαύτα.

Χαίρε, δι’ ής η χαρά εκλάμψει,
χαίρε, δι’ ής η αρά εκλείψει.
Χαίρε, τού πεσόντος , Αδάμ η ανάκλησις,
χαίρε τών δακρύων τής Εύας η λύτρωσις.
Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις λογισμοίς,
χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καί Αγγέλων οφθαλμοίς.
Χαίρε, ότι υπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,
χαίρε, ότι βαστάζεις τόν βαστάζοντα πάντα.
Χαίρε, αστήρ εμφαίνων τόν Ήλιον,
χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.
Χαίρε, δι’ ής νεουργείται η κτίσις,
χαίρε, δι’ ής βρεφουργείται Κτίστης.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Βλέπουσα η Αγία, εαυτήν εν αγνεία, φησί τώ Γαβριήλ θαρσαλέως. Τό παράδοξόν σου τής φωνής, δυσπαράδεκτόν μου τή ψυχή φαίνεται, ασπόρου γάρ συλλήψεως τήν κύησιν πώς λέγεις; κράζων, Αλληλούϊα.
Αλληλούϊα.

Γνώσιν άγνωστον γνώναι, η Παρθένος ζητούσα, εβόησε πρός τόν λειτουργούντα: Εκ λαγόνων αγνών, Υιόν πώς εστι τεχθήναι δυνατόν, λέξον μοι. Πρός ήν εκείνος έφησεν εν φόβω , πλήν κραυγάζων ούτω,
Χαίρε, βουλής απορρήτου μύστις,
χαίρε, σιγής δεομένων πίστις.
Χαίρε, τών θαυμάτων Χριστού τό προοίμιον,
χαίρε, τών δογμάτων αυτού τό κεφάλαιον.
Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε, δι ‘ ής κατέβη ο Θεός,
χαίρε γέφυρα μετάγουσα τούς εκ γής πρός ουρανόν,
Χαίρε, τό τών Αγγέλων πολυθρύλητον θαύμα,
χαίρε, τό τών δαιμόνων πολυθρήνητον τραύμα,
Χαίρε, τό Φώς αρρήτως γεννήσασα,
χαίρε, τό πώς μηδένα διδάξασα.
Χαίρε, σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν.
χαίρε, πιστών καταυγάζουσα φρένας.
Χαίρε, Ν ύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Δύναμις τού Υψίστου, επεσκίασε τότε, πρός σύλληψιν τή Απειρογάμω. καί τήν εύκαρπον ταύτης νηδύν, ως αγρόν υπέδειξεν ηδύν άπασι, τοίς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, εν τώ ψάλλειν ούτως. Αλληλούϊα.

Phoca PDF

Αλληλούϊα.

Έχουσα θεοδόχον, η Παρθένος τήν μήτραν, ανέδραμε πρός τήν Ελισάβετ, τό δέ βρέφος εκείνης ευθύς, επιγνόν τόν ταύτης ασπασμόν, έχαιρε! καί άλμασιν ως άσμασιν, εβόα πρός τήν Θεοτόκον.
Χαίρε, βλαστού αμαράντου κλήμα,
χαίρε, καρπού ακηράτου κτήμα,
Χαίρε, γεωργόν γεωργούσα φιλάνθρωπον,
χαίρε, φυτουργόν τής ζωής ημών φύουσα.
Χαίρε, άρουρα βλαστάνουσα ευφορίαν, οικτιρμών,
χαίρε, τράπεζα βαστάζουσα ευθηνίαν ιλασμών.
Χαίρε, ότι λειμώνα τής τρυφής αναθάλλεις,
χαίρε, ότι λιμένα τών ψυχών ετοιμάζεις.
Χαίρε, δεκτόν πρεσβείας θυμίαμα,
χαίρε, παντός τού κόσμου εξίλασμα.
Χαίρε, Θεού πρός θνητούς ευδοκία,
χαίρε, θνητών πρός Θεόν παρρησία.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ζάλην ένδοθεν έχων, λογισμών αμφιβόλων, ο σώφρων Ιωσήφ εταράχθη, πρός τήν άγαμόν σε θεωρών, καί κλεψίγαμον υπονοών Άμεμπτε, μαθών δέ σου τήν σύλληψιν εκ Πνεύματος αγίου, έφη. Αλληλούϊα.
Αλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Β’

Ήκουσαν οι ποιμένες των Αγγέλων υμνούντων την ένσαρκον Χριστού παρουσίαν, και δραμόντες ως προς ποιμένα, θεωρούσι τούτον ως αμνόν άμωμον, εν τη γατρί Μαρίας Βοσκηθέντα, ην υμνούντες είπον,
Χαίρε, αμνού και ποιμένος μήτηρ,
χαίρε, αυλή λογικών προβάτων.
Χαίρε, αοράτων εχθρών αμυντήριον,
χαίρε, Παραδείσου θυρών ανοικτήριον.
Χαίρε, ότι τα ουράνια συναγάλλεται τη γη,
χαίρε, ότι τα επίγεια συγχορεύει ουρανοίς.
Χαίρε, των Αποστόλων το ασίγητον στόμα,
χαίρε, των αθλοφόρων το ανίκητον θάρσος.
Χαίρε, στερρόν της πίστεως έρεισμα,
χαίρε, λαμπρόν της χάριτος γνώρισμα.
Χαίρε, δι’ ης εγυμνώθη ο Άδης,
χαίρε, δι’ ης ενεδύθημεν δόξαν.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Θεοδρόμον αστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τη τούτου ηκολούθησαν αίγλη, και ως λύχνον κρατούντες αυτόν, δι’ αυτού ηρεύνων κραταιόν άνακτα, και φθάσαντες τον

Phoca PDF

άφθαστον, εχάρησαν Αυτώ βοώντες, Αλληλούϊα.
Αλληλούϊα.

Ίδον παίδες Χαλδαίων, εν χερσί της Παρθένου, τον πλάσαντα χειρί τους ανθρώπους, και Δεσπότην νοούντες αυτόν, ει και δούλου έλαβε μορφήν, έσπευσαν τοις δώροις θεραπεύσαι και βοήσαι τη Ευλογημένη,
Χαίρε, αστέρος αδύτου Μήτηρ,
χαίρε, αυγή μυστικής ημέρας.
Χαίρε, της απάτης την κάμινον σβέσασα,
χαίρε, της τριάδος τους μύστας φωτίζουσα.
Χαίρε, τύραννον απάνθρωπον εκβαλούσα της αρχής,
χαίρε, Κύριον φιλάνθρωπον επιδείξασα Χριστόν.
Χαίρε, η της βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας,
χαίρε, η του βορβόρου ρυομένη των έργων.
Χαίρε, πυρός προσκύνησιν παύσασα,
χαίρε, φλογός παθών απαλλάτουσα.
Χαίρε, πιστών οδηγέ σωφροσύνης,
χαίρε, πασών γενεών ευφροσύνη.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονόντες οι Μάγοι, υπέστρεψαν εις την Βαβυλώνα, εκτελέσαντές σου τον χρησμόν και κηρύξαντές σε τον Χριστόν άπασιν, αφέντες τον Ηρώδην ως ληρώδη, μη ειδότα ψάλλειν. Αλληλούϊα.
Αλληλούϊα.

Λάμψας εν τη Αιγύπτω φωτισμόν αληθείας, εδίωξας του ψεύδους το σκότος, τα γαρ είδωλα ταύτης, Σωτήρ, μη ενέγκαντά σου την ισχύν πέπτωκεν, οι τούτων δε ρυσθέντες εβόων προς την Θεοτόκον,
Χαίρε, ανόρθωσις των ανθρώπων,
χαίρε, κατάπωσις των δαιμόνων.
Χαίρε, της απάτης την πλάνην πατήσασα,
χαίρε, των ειδώλων τον δόλον ελέγξασα.
Χαίρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραώ τον νοήτον,
χαίρε, πέτρα η ποτίσασα τους διψώντας την ζωήν.
Χαίρε, πύρινε στύλε, οδηγών τους εν σκότει,
χαίρε, σκέπη του κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.
Χαίρε, τροφή του μάννα διάδοχε,
χαίρε, τρυφής αγίας διάκονε.
Χαίρε, η Γη της επαγγελίας,
χαίρε, εξ ης ρέει μέλι και γάλα.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεώνος του παρόντος αιώνος μεθίστασθαι του απατεώνος, επεδόθης ως βρέφος αυτώ, αλλ’ εγνώσθης τούτω και Θεός τέλειος, διόπερ εξεπλάγη σου την άρρητον σοφίαν, κράζων, Αλληλούϊα.

Phoca PDF

Αλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Γ’

Νέαν έδειξε κτίσιν, εμπανίσας ο Κτίστης, υμίν τοις υπ’ αυτού γενομένοις εξ ασπόρου βλαστήσας γαστρός, και φυλάξας ταύτην, ώσπερ ην, άφθορον, ίνα το θαύμα βλέποντες, υμνήσωμεν αυτήν, βοώντες:
Χαίρε, το άνθος της αφθαρσίας,
χαίρε, το στέφος της εγκρατείας.
Χαίρε, αναστάσεως τύπον εκλάμπουσα,
χαίρε, των Αγγέλων τον βίον εμφαίνουσα.
Χαίρε, δένδρον αγλαόκαρπον, εξ ου τέφονται πιστοί,
χαίρε, ξύλον ευσκιόφυλλον, υφ’ ου σκέπτοναι πολλοί.
Χαίρε, κυοφορούσα οδηγόν πλανωμένοις,
χαίρε, απογεννώσα λυτρωτήν αιχμαλώτοις.
Χαίρε, Κριτού δικαίου δυσώπησις,
χαίρε, πολλών πταιόντων συγχώρησις.
Χαίρε, στολή των γυμνών παρρησίας,
χαίρε, στοργή πάντα πόθον νικώσα.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ξένον τόκον ιδόντες, ξενωθώμεν του κόσμου, τον νουν εις ουρανόν μεταθέντες, διά τούτο γαρ ο υψηλός Θεός επί γης εφάνη ταπεινός άντρωπος, βουλόμενος ελκύσαι προς το ύψος τους Αυτώ βοώντας: Αλληλούϊα.
Αλληλούϊα.

Όλος ην εν τοις κάτω, και των άνω ουδόλως απήν ο απερίγραπτος Λόγος; συγκατάβασις γαρ θεϊκή, ου μετάβασις δε τοπική γέγονε; και τόκος εκ Παρθένου θεολήπτου ακουούσης ταύτα:
Χαίρε, Θεού αχωρήτου χώρα;
χαίρε, σεπτού μυστηρίου θύρα.
Χαίρε, των απίστων αμφίβολον άκουσμα;
χαίρε, των πιστών αναμφίβολον καύχημα.
Χαίρε, όχημα πανάγιον του επί των Χερουβείμ;
χαίρε, οίκημα πανάριστον του επί των Σεραφείμ.
Χαίρε, η ταναντία εις ταυτό αγαγούσα;
χαίρε, η παρθενίαν και λοχείαν ζευγνύσα.
Χαίρε, δι’ ης ελύθη παράβασις;
χαίρε, δι’ ης ηνοίχθη Παράδεισος.
Χαίρε, η κλεις της Χριστού βασιλείας;
χαίρε, ελπίς αγαθών αιωνίων.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Πάσα φύσις Αγγέλων κατεπλάγη το μέγα της σης ενανθρωπήσεως έργον, τον απρόσιτον γαρ ως Θεόν, εθεώρει πάσι προσιτόν άνθρωπον ημίν μεν συνδιάγοντα,

ακούοντα δε παρά πάντων ούτως; Αλληλούϊα.
Αλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους ως ιχθύας αφώνους ορώμεν επί σοι, Θεοτόκε; απορούσι γαρ λέγειν το πως και Παρθένος μένεις και τεκείν ίσχυσας; ημείς δε το Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστώς βοώμεν:
Χαίρε, σοφίας Θεού δοχείον,
χαίρε, προνοίας αυτού ταμείον.
Χαίρε, φιλοσόφρους ασόφους δεικνύουσα;
χαίρε, τεχνολόγους αλόγους ελέγχουσα.
Χαίρε, ότι εμωράνθησαν οι δεινοί συζητηταί;
χαίρε, ότι εμαράνθησαν οι των μύθων ποιηταί.
Χαίρε, των Αθηναίων τας πλοκάς διασπώσα;
χαίρε, των αλιέων τας σαγήνας πληρούσα.
Χαίρε, βυθού αγνοίας εξέλκουσα;
χαίρε, πολλούς εν γνώσει φωτίζουσα.
Χαίρε, ολκάς των θελόντων σωθήναι;
χαίρε, λιμήν του βίου πλωτήρων.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Σώσαι θέλων τον κόσμον ο των όλων κοσμήτωρ, προς τούτον αυτεπάγγελτος ήλθε, και ποιμήν υπάρχων ως Θεός, δι’ ημάς εφάνη καθ’ ημάς άνθρωπος; ομοίω γαρ το όμοιον καλέσας, ως Θεός ακούει; Αλληλούϊα.
Αλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Δ’

Τείχος εί τών Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καί πάντων τών εις σέ προστρεχόντων, ο γάρ τού ουρανού καί τής γής, κατεσκεύασέ σε Ποιητής Άχραντε, οικήσας εν τή μήτρα σου, καί πάντας σοι προσφωνείν διδάξας.
Χαίρε, η στήλη τής παρθενίας.
χαίρε, η πύλη τής σωτηρίας.
Χαίρε, αρχηγέ νοητής αναπλάσεως.
χαίρε, χορηγέ θεϊκής αγαθότητος.
Χαίρε, σύ γάρ ανεγέννησας τούς συλληφθέντας αισχρώς.
χαίρε, σύ γάρ ενουθέτησας τούς συληθέντας τόν νούν,
Χαίρε, η τόν φθορέα τών φρενών καταργούσα.
χαίρε, η τόν σπορέα τής αγνείας τεκούσα.
Χαίρε, παστάς ασπόρου νυμφεύσεως.
χαίρε, πιστούς Κυρίω αρμόζουσα,
Χαίρε, καλή κουροτρόφε παρθένων.
χαίρε, ψυχών νυμφοστόλε αγίων,
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ύμνος άπας, ηττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τώ πλήθει τών πολλών οικτιρμών

σου, ισαρίθμους γάρ τή ψάμμω ωδάς, άν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεύ άγιε, ουδέν τελούμεν άξιον, ων δέδωκας ημίν, τοίς σοί βοώσιν, Αλληλούϊα.
Αλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοίς εν σκότει φανείσαν, ορώμεν τήν αγίαν Παρθένον, τό γάρ άϋλον άπτουσα φώς, οδηγεί πρός γνώσιν θεϊκήν άπαντας, αυγή τόν νούν φωτίζουσα, κραυγή δέ τιμωμένη ταύτα.
Χαίρε, ακτίς νοητού Ηλίου,
χαίρε, βολίς τού αδύτου φέγγους.
Χαίρε, αστραπή τάς ψυχάς καταλάμπουσα,
χαίρε, ώς βροντή τούς εχθρούς καταπλήττουσα,
Χαίρε, ότι τόν πολύφωτον ανατέλλεις φωτισμόν,
χαίρε, ότι τόν πολύρρητον, αναβλύζεις ποταμόν.
Χαίρε, τής κολυμβήθρας ζωγραφούσα τόν τύπον,
χαίρε, τής αμαρτίας αναιρούσα τόν ρύπον,
Χαίρε, λουτήρ εκπλύνων συνείδησιν,
χαίρε, κρατήρ κιρνών αγαλλίασιν.
Χαίρε, οσμή τής Χριστού ευωδίας.
χαίρε, ζωή μυστικής ευωχίας,
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Χάριν δούναι θελήσας, οφλημάτων αρχαίων, ο πάντων χρεωλύτης ανθρώπων, επεδήμησε δι’ εαυτού, πρός τούς αποδήμους τής αυτού χάριτος, καί σχίσας τό χειρόγραφον, ακούει παρά πάντων ούτως, Αλληλούϊα.
Αλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τόν τόκον, ανυμνούμέν σε πάντες, ώς έμψυχον ναόν, Θεοτόκε, εν τή σή γάρ οικήσας γαστρί, ο συνέχων πάντα τή χειρί Κύριος, ηγίασεν, εδόξασεν, εδίδαξε βοάν σοι πάντας.
Χαίρε, σκηνή τού Θεού καί Λόγου.
χαίρε, Αγία Αγίων μείζων,
Χαίρε, κιβωτέ χρυσωθείσα τώ Πνεύματι.
χαίρε, θησαυρέ τής ζωής αδαπάνητε,
Χαίρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων ευσεβών.
χαίρε, καύχημα σεβάσμιον, Ιερέων ευλαβών,
Χαίρε τής Εκκλησίας ο ασάλευτος πύργος.
χαίρε, τής βασιλείας τό απόρθητον τείχος.
Χαίρε, δι’ ής εγείρονται τρόπαια.
χαίρε, δι’ ής εχθροί καταπίπτουσι.
Χαίρε, χρωτός τού εμού θεραπεία,
χαίρε, ψυχής τής εμής σωτηρία.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ώ πανύμνητε Μήτερ, η τεκούσα τόν πάντων Αγίων αγιώτατον Λόγον (γ’), δεξαμένη τήν νύν προσφοράν, από πάσης ρύσαι συμφοράς άπαντας, καί τής μελλούσης

Phoca PDF

λύτρωσαι κολάσεως τούς σοί βοώντας, Αλληλούϊα.
Αλληλούϊα.

Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν επέμφθη, ειπείν τή Θεοτόκω τό Χαίρε (γ’) καί σύν τή ασωμάτω φωνή, σωματούμενόν σε θεωρών Κύριε, εξίστατο καί ίστατο, κραυγάζων πρός αυτήν τοιαύτα.
Χαίρε, δι’ ής η χαρά εκλάμψει,
χαίρε, δι’ ής η αρά εκλείψει.
Χαίρε, τού πεσόντος, Αδάμ η ανάκλησις,
χαίρε τών δακρύων τής Εύας η λύτρωσις.
Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις λογισμοίς,
χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καί Αγγέλων οφθαλμοίς.
Χαίρε, ότι υπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,
χαίρε, ότι βαστάζεις τόν βαστάζοντα πάντα.
Χαίρε, αστήρ εμφαίνων τόν Ήλιον,
χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.
Χαίρε, δι’ ής νεουργείται η κτίσις,
χαίρε, δι’ ής βρεφουργείται Κτίστης.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.
Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ήχος πλ. δ’ Αυτόμελον
Τή υπερμάχω στρατηγώ τά νικητήρια, ως λυτρωθείσα τών δεινών, ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου, Θεοτόκε, αλλ’ ώς έχουσα τό κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσον ίνα κράζω σοι, Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Phoca PDF